

Příloha č. 5

Válastin ávri, savo fenkípo pasolij pašaj vorbi.

Lujine mindík ----- e keŋvi pa háburúvo. Pala mizmejri žav te -----, ká či sim má kodi terni. Marcine má dukhal muro šejro, ká but skirindem. Azír feder žav te ----- . Maj feder žan mange e lulud’a, kodola tecin mange. Maj feder-i mange, maj voujaki sim. Či gindoj ma po háburúvo. Tetrádine ----- románó texan taj žav ingrav les e unokonge. Khote sim ži ráti. O žamutro mindík anel ma a motorasa palpále. Žojine detehára žav ----- e šavouren andi škola taj apal žutinav mura ša. Kado d’ejs ----- ando intrego kher. Paraštune mindík avel variko mande te vorbij manca taj te ----- -mure fenkípura. Taj savatone taj kurke ----- ma so kerou e šavourenca andi škola ká siťárav le, sar te keren e fenkípura.

Lal sáma, ko sim?



[pro učitele]

Překlad textu:

V pondělí vždycky píšu knihy o válce. Po obědě si jdu odpočinout, protože už nepatřím mezi nejmladší. V úterý mě už bolí hlava, protože jsem toho hodně napsala. Proto se raději začnu věnovat malování. Nejlépe mi jdou kytky, které se mi navíc moc líbí. Už se cítím lépe, mám i lepší náladu. Už nemyslím na válku. Ve středu uvařím romské jídlo a odnesu ho vnoučatům. U nich jsem až do večera. Zeť mě vždycky potom přiveze zpátky autem. Ve čtvrtek ráno učím ve škole a potom pomáhám své dceři. Tento den uklízí celý byt. V pátek mě vždycky někdo navštíví, aby si se mnou popovídali a prohlídli si mé obrazy. O víkendu přemýšlím, co budu dělat s dětmi ve škole, kde vyučuji výtvarnou výchovu.

Uhádl jsi, kdo jsem?

(i Ceija Stojka)